ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ – Ήχος β΄. Εωθινόν ΙΑ΄.

Η σημερινή Κυριακή μάς φέρνει μπροστά στο μεγάλο μυστήριο της αγάπης, της θυσίας και της συγχωρήσεως. Ο Απόστολος Παύλος παρουσιάζει την αποστολική διακονία ως προσφορά χωρίς ιδιοτέλεια, ακόμη και με παραίτηση από δικαιώματα για χάρη του Ευαγγελίου. Στο Ευαγγέλιο, ο Χριστός, με την παραβολή του άσπλαχνου δούλου, μας αποκαλύπτει το απέραντο έλεος του Θεού και μας καλεί να προσφέρουμε κι εμείς στους αδελφούς μας τη συγχώρηση που τόσο πλούσια λαμβάνουμε από Εκείνον.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Κορινθίους Α΄9, 2-12)

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἢ δι᾽ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ᾽ ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ᾽ ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ᾽ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Αδελφοί, εσείς είστε η απόδειξη και η σφραγίδα της αποστολικής μου διακονίας εν Κυρίω. Αυτή είναι η απάντησή μου σε όσους αμφισβητούν και εξετάζουν την αποστολική μου ιδιότητα. Δεν έχουμε κι εμείς το δικαίωμα να τρώμε και να πίνουμε από όσα προσφέρει η Εκκλησία; Δεν έχουμε το δικαίωμα να έχουμε μαζί μας μια χριστιανή σύζυγο, όπως κάνουν και οι άλλοι Απόστολοι, οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; Ή μήπως μόνο εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχουμε το δικαίωμα να απαλλαγούμε από τη χειρωνακτική εργασία και να συντηρούμαστε από τη διακονία μας; Ποιος υπηρετεί ποτέ ως στρατιώτης πληρώνοντας μόνος του τα έξοδά του; Ποιος φυτεύει αμπέλι και δεν τρώει από τον καρπό του; Ή ποιος ποιμαίνει ένα κοπάδι και δεν τρέφεται από το γάλα του; Μήπως αυτά που λέω είναι μόνο ανθρώπινοι συλλογισμοί; Δεν λέει τα ίδια και ο Νόμος; Γιατί στον νόμο του Μωυσή είναι γραμμένο: «Δεν θα κλείσεις το στόμα του βοδιού που αλωνίζει». Μήπως ο Θεός ενδιαφέρεται εδώ μόνο για τα βόδια; Ή μήπως το λέει κυρίως για εμάς; Βεβαίως, για εμάς γράφτηκε, γιατί εκείνος που οργώνει πρέπει να οργώνει με την ελπίδα ότι θα λάβει καρπό, και εκείνος που αλωνίζει πρέπει να αλωνίζει με την ελπίδα ότι θα συμμετάσχει στη συγκομιδή. Αφού εμείς σπείραμε ανάμεσά σας τα πνευματικά αγαθά, είναι άραγε μεγάλο πράγμα να θερίσουμε από εσάς τα υλικά που είναι αναγκαία για τη ζωή; Αν άλλοι έχουν αυτό το δικαίωμα απέναντί σας, δεν το έχουμε πολύ περισσότερο εμείς; Κι όμως, εμείς δεν κάναμε χρήση αυτού του δικαιώματος. Αντίθετα, υπομένουμε τα πάντα, για να μη δημιουργήσουμε κανένα εμπόδιο στη διάδοση του Ευαγγελίου του Χριστού.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ματθ. 18, 23-35)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ᾽ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· Ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον ἐπ᾽ ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Είπε ο Κύριος αυτή την παραβολή: Η Βασιλεία των Ουρανών μοιάζει με έναν βασιλιά, ο οποίος θέλησε να τακτοποιήσει τους λογαριασμούς με τους δούλους του. Και μόλις άρχισε να κάνει τον λογαριασμό, του έφεραν έναν δούλο που του χρωστούσε δέκα χιλιάδες τάλαντα, ένα τεράστιο δηλαδή και πρακτικά αδύνατο να εξοφληθεί χρέος. Επειδή εκείνος δεν είχε να πληρώσει, ο κύριός του διέταξε να πουληθούν ο ίδιος, η γυναίκα του, τα παιδιά του και όλα όσα είχε, ώστε να εξοφληθεί το χρέος. Τότε ο δούλος έπεσε στα πόδια του και τον παρακαλούσε λέγοντας: «Κύριε, κάνε υπομονή μαζί μου και θα σου τα εξοφλήσω όλα». Ο κύριος εκείνου του δούλου τον σπλαχνίστηκε, τον άφησε ελεύθερο και του χάρισε ολόκληρο το χρέος. Μόλις όμως βγήκε ο δούλος εκείνος, συνάντησε έναν από τους συνδούλους του, ο οποίος του χρωστούσε εκατό δηνάρια. Τον άρπαξε και άρχισε να τον πνίγει λέγοντάς του: «Δώσε μου αυτά που μου χρωστάς». Ο σύνδουλός του έπεσε τότε στα πόδια του και τον παρακαλούσε: «Κάνε υπομονή μαζί μου και θα σου τα εξοφλήσω». Εκείνος όμως δεν θέλησε να τον ακούσει. Πήγε και τον έβαλε στη φυλακή, μέχρι να πληρώσει όσα του χρωστούσε. Όταν οι άλλοι σύνδουλοι είδαν όσα συνέβησαν, λυπήθηκαν πάρα πολύ. Πήγαν λοιπόν στον κύριό τους και του διηγήθηκαν όλα όσα είχαν γίνει. Τότε ο κύριός του τον κάλεσε και του είπε: «Δούλε πονηρέ, σου χάρισα ολόκληρο εκείνο το χρέος, επειδή με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε κι εσύ να ελεήσεις τον σύνδουλό σου, όπως κι εγώ ελέησα εσένα;» Και οργισμένος ο κύριός του τον παρέδωσε στους βασανιστές, μέχρι να εξοφλήσει ολόκληρο το χρέος του. Και ο Κύριος καταλήγει: «Έτσι θα κάνει και ο ουράνιος Πατέρας μου σ᾽ εσάς, αν ο καθένας σας δεν συγχωρεί από την καρδιά του τα παραπτώματα του αδελφού του».

Σύντομο μήνυμα: «Όποιος χωρίσε το έλεος του θεού δεν μπορεί να κρατά κλειστή την καρδιά του στον αδελφό του. Η συχώρηση που ζητούμε από τον θεό χίνεται αληθινή μέσα μας όταν μεταβάλλεται σε συχώρηση, έλεος και αχάπη προς τον συνάνθρωπο!»